

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1978

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

I aften udløber året 1978. Det er atter blevet nytårsaften, og vi vil atter fejre det med fest og højtid, lidt nervøst måske, lidt forskrækkede over, at 365 dage kan gå så hurtigt - at det, der for nylig var fremtid, nu allerede er fortid og snart gamle dage.

Det er, som om der til vor tid, til det årti vi nu oplever, knytter sig en frygt, en angst for fremtiden, en angst for dagligdagen, en angst for, hvad der kan møde os, når vi dykker ned i vort eget indre. Nytår ligger kun få dage efter jul, og for de familier, der har børn, er det endnu juleferie, så kan vi godt lade julen vare lidt endnu og huske juleevangeliets ord: Frygt ikke!

Ikke fordi det værste ikke kan ske, ikke fordi en eneste af os kan gøre sig håb om at gå ram forbi, når tilværelsen viser sine hårde sider, men fordi vi skal vide, at angst og frygt ikke skal få bugt med os. For angst og frygt er destruktive kræfter, og giver vi dem spillerum, ætser de os op indefra, så at medmenneskelighed og godt humør, og tillid og fortrøstning smuldrer hen og bliver til mistro og surhed og ligegyldighed og snæversyn.

Er det sådan, vi er, vi danskere, som dog ikke lider nød? Min fader sagde engang - det var vist i en nytårstale - at han efterlyste det danske smil. Det vakte lidt forargelse hist og her, for det flade danske grin havde vi da så rigeligt nok af. Men der var jo netop tale om smilet - grinets modsætning - det smil, der kommer af varme og fortrøstning. For Danmark er jo et dejligt land! Kan skyerne hænge tunge og våde over hustagene en vinterdag, så spredes de jo dog så hurtigt af blæsten til alle årets tider, og solen skinner dobbelt dejligt, skønt karrigt og ustadigt.

Det kan være fristende at holde dom over det forgangne år og give det karakter som godt eller dårligt. Men så enkelt er det ikke, for 1978 bød på både godt og

ondt, og der er næppe nogen, som har oplevet udelukkende det ene eller det andet. Men vi danske har levet endnu et år forskånet for ufred og ødelæggelser i en verden, hvor så mange andre lande hjem søges af krig og katastrofer.

Blandt de gode ting, vi særlig vil huske, er de første konkrete skridt mod fred i Mellemøsten, og alle vore ønsker forenes nu i et håb om, at fredsbestræbelserne må lykkes og have frugtbare følger for hele den ufredshærgede del af verden.

Den internationale økonomiske krise er derimod stadig uløst, og skønt der arbejdes af alle kræfter på at komme den til livs, mærkes dens følger også herhjemme. Måske så vi for naivt og optimistisk på økonomien i de glade tresser, og måske er det derfor, krisen ikke blot spores på priser og arbejdsmarked, men føles som et pres, der giver mismod og skuffelse, også hos dem, der ikke rammes direkte.

Begivenhederne i verden omkring os, enten det er ude eller hjemme, sætter nok deres præg på vort år, men jeg tror, at når vi vil gøre året op, som det formede sig for os hver især, vil de personlige glæder og sorger sammen med vore nærmeste, med slægt og venner, være det, der tæller mest. Det kan ingen statistik eller storpolitiske overvejelser lave om på.

Blandt årets mange glæder vil Prinsen og jeg særlig huske vore rejser til Færøerne og Grønland og vort første besøg syd for grænsen. Sydslesvig i strålende sommersonne og mødet med de danske vil vi aldrig glemme. Med stor trofasthed har de holdt fast ved deres arv, ved deres sprog og deres hjemstavn, samtidig med at de i højeste grad er medvirkende til det gode naboskab, som i dag eksisterer mellem Danmark og Tyskland. Denne nytårsaften må jeg bringe en særlig tak for de to junidage og et ønske om godt nytår for alle danske i Sydslesvig.

Gensynet med Færøerne står for os ikke blot som et officielt besøg, men også som en familiebegivenhed, fordi Prinsen og jeg for første gang havde vore to drenge med på rejsen. Til alle på Færøerne, til hver ø og hver bygd, går vore gode ønsker for det nye år. Godthåbs 250 års jubilæum blev en kærkommen lejlighed til et besøg, hvor vi kunne være med til at fejre en begivenhed i Grønlands historie. Også det kommende år kan blive historisk ikke blot for Grønland men for hele Det Danske Rige. For i 1979 skal Grønlands befolkning tage stilling til indførelse af en hjemmestyreordning, som Færøerne allerede har det. Det er mit inderlige håb, at der hermed er skabt et redskab, som vil kunne bruges til at lede

Grønland ind i en ny og lykkelig udvikling. Gid enhver i Grønland må føle, at de har del i det nye, som nu skal sættes i værk, og at de er med i dette betydningsfulde arbejde. Et samarbejde baseret på gensidig tillid og respekt vil tjene både grønlændere, færinger og danske til ære. Et godt nytår og godt mod ønsker jeg for alle i Grønland.

Det er gammel skik her i landet ved nytår, at der fra hvert hus går en tak for det gamle år til alle, som huset føler sig forbundet med. Prinsen og jeg og vore børn vil da sende vor hilsen til alle i Danmark og til alle danske, hvor de end færdes. Tak til enhver, der gør en indsats for vort land, stor eller lille, kendt eller ubemærket, og en tak for den venlighed og tillid, vi har mødt overalt, og for de mange varmende hilsener, vi har modtaget. Tak for det gamle år.

Hvad det nye år vil bringe for os selv, for vort land eller for hele verden kan ingen af os sige. Men ønsker og håb har vi hver især, og bekymringer, er de end nok så små, frygter vi alle: For 'sorrige og glæde de vandrer til hobe', det har vi alle måttet sande.

Så er det da mit håb, at 1979 må blive et godt år for Danmark og at glæden ikke må gå nogens dør forbi, men at vi også i det nye år må få dens ansigt at se. Lad os med fortrøstning ønske hinanden et velsignet nytår.

I aften må jeg fejre nytår uden min mand og min yngste søn. Derfor: Godt nytår, Henrik, godt nytår, Joachim, og alle, som I skal dele nytårsaften med. Gud bevare os alle sammen.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1978>